

lertid skal jeg yde den ærede Forslagsstiller den Aerkjendelse, at han dog ved at opstille den nævnte Valgbærbædsænsus har vist, at han har Villien til at tilveiebringe nogen Garanti for, at de mindre, ubemidlede Klasser kunde faae nogen Indflydelse paa Kommunens Styrelse. Og, skjøndt den i dette Diemed foreslaaede Valgbærbædsænsus, som sagt, i Virkeligheden ikke betyder noget, saa skal jeg dog i Aerkjendelse heraf og, for saavidt der fra andre Sider skulde vise sig at være noget Duffe om at føre denne Sag til en videre Behandling, ikke bestemt modsætte mig dette. Der kunde muligvis ogsaa dertil findes en Anledning i den Betragtning, at det i Reglen vil være rettere at forhandle en Sag end at tie den i ihjel og i Særdeleshed da den foreliggende Sag, der, hvorledes end Afstemningen her falder ud nu, dog igjen vil vende tilbage, den vil stadig gjøre Fordring paa vor Opmærksomhed, og den vil jo endog sandsynligvis, om end ikke med det store Indhold, som dette Lovforslag har, komme paany her ind i Thinget endnu i denne Sæssion, ved hvilken Leilighed da de Spørgsmaal, hvortil dette Lovforslag giver Anledning, ikke ville kunne undgaa at komme under Drøftelse. Jeg sigter herved til det Lovforslag om de kommunale Valg i Kjøbenhavn, som for Dieblicket er under Behandling i det andet Thing. — Det er ogsaa derfor, at jeg med nogle faa Ord vil tillade mig lidt nærmere at omtale det foreliggende Lovforslag, som unegtelig i sit Indhold er meget omfattende, idet der i dets 9 Paragrafer er foretaget meget indgribende Forandringer i samtlige vore kommunale Love, nemlig Valgloven for Kjøbenhavn og Kommunalløvene for Amtsbraadene, Sognekommunerne, Kjøbstæderne, Handelspladserne og Bornholm.

Hvad Kjøbenhavn angaar, da er jo det Spørgsmaal, hvorom det i nærværende Lovforslag væsentlig dreier sig, det, om man bør medtage som Vælgere de Skatteydere, der have en Indtægt af 400 Rd., hvilken efter de gjældende Regler reduceres til en ren Skatteindtægt af 100 Rd., og hvilke Skatteydere derfor efter Loven af 23de December 1865 ikke ere Vælgere, idet denne sidste Lov sætter Grænsen for Valgretten til en ren Skatteindtægt

af 200 Rd. Dersom man nu tager Skatteyderne med en Skatteindtægt af 400 Rd. med som Vælgere, saa vil, efter de Oplysninger, som ere fremkomne i det andet Thing, Vælgernes Antal forøges fra noget over 10,000 til noget over 14,000. Af disse 14,000 Vælgere ville de Vælgere, som svare Skat af en Skatteindtægt af 600, 500 og 400 Rd., udgjøre c. 7400 og tilsammen svare Skat af en Skatteindtægt af 4,600,000 Rd., hvormod de øvrige 6,800 Vælgere ville svare Skat af en Skatteindtægt af omtrent 19—20 Millioner. Det vil strax ses, i hvilket overordentligt ringe Forhold denne mindre Del, eller, for at bruge et Udtryk, som det tidligere har været tilladeligt at bruge, denne mindre Halvdel af de fremtidige Vælgere bidrager til Kommunens Fornødenheder, medens dette Mindretal vil kunne faae den aldeles overveiende, ja den ene afgjørende Indflydelse paa den kommunale Styrelse. Naar man har sagt, at der ikke var nogen Fare derfor, fordi man i Kjøbenhavn har et kommunalt Lokammersystem, idet der til enhver Beslutning horer Samstemning mellem Magistraten og Borgerrepræsentationen, saa vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at, hvad der med saa megen Styrke er blevet gjort gjældende lige overfor den Indflydelse, som den Femtedel af de høistbæftede Vælgere, der vælger den større Del af Sogneraadet, dergjennem siges at erholde paa hele Amtsstyrelsen, ogsaa kommer til Anvendelse her. Da Borgerrepræsentationen jo nemlig vælger Borgmestrene, og da den endogsaa uden Kongens Samtykke paa visse Betingelser kan afsætte Borgmestrene, saa vil den hele ubemidlede Klasse, der efter det Anførte vil kunne sætte samtlige Borgerrepræsentanters Valg igjenem, og som altsaa indirekte vil kunne vælge og afsætte Magistraten, ogsaa udelukkende kunne raade over den hele kommunale Styrelse. Det forekommer mig derhos ogsaa, at den omtalte Udvidelse af Valgretten her i Kjøbenhavn, selv om man nu vilde gaa ind paa den — jeg tør ikke med Bestemthed udtale mig om, hvorvidt dette i og for sig vilde have nogen Fare; dertil kjender jeg de Kjøbenhavnske Forhold for lidet —, ingenlunde vilde være en Syldestgjærelse af alle de Krav, der vilde kunne opstaa.